

Гавловська А.О.

Державна молодіжна політика України: проблеми та перспективи

У контексті виходу України на якісно новий етап економічного, політичного та соціокультурного розвитку, тісно пов'язаного з перспективою європейської інтеграції. Перед вченими постала низка важливих наукових проблем, для вирішення яких необхідне поглиблене дослідження та врахування практичного досвіду зарубіжних країн у сфері формування молодіжної політики, зокрема країн романо-германської правової сім'ї.

Наукова актуальність дослідження державної молодіжної політики країн романо-германської правової сім'ї визначається тим, що вона дозволяє сфокусувати увагу на широкому комплексі проблем сучасності у сфері молодіжної політики. До того ж, визначити та практично застосувати кращі здобутки в формуванні державної молодіжної політики країн романо-германської правової сім'ї в соціально-правових, соціально-економічних, соціально-політичних, духовно-культурних та інших аспектах українських суспільних трансформацій на початку третього тисячоліття.

Дослідження стане підґрунтя для державно-управлінських, правових, політичних, соціологічних досліджень та проектів. Отже, створюється можливість комплексного вдосконалення національної моделі молодіжної політики, запровадження нових форм і методів суспільної та державної підтримки молоді, активізації участі молодих громадян у демократичних перетвореннях в Україні.

Науковою розробкою теоретичних науково-практичних аспектів окремих проблем молодіжної політики в Україні займалися такі науковці як: Бородін Є. І., Головатий М. Ф., Морозова О.О., Ничипоренко С. В., Омельчук В. О., Перепелиця М. П., Рябіка В.Л., Старинець О.Г., Щотова Ю.М., Юрій Н. М., Яременко О.О.

Проте, незважаючи на особливу значущість проблеми, вона ще не набула достатнього висвітлення у вітчизняній правовій науці, адже зазначеними науковцями

висвітлювалися окремі проблеми молодіжної політики такі, як:

- історичний розвиток та формування молодіжної політики України [1];
- регіональний аспект державної молодіжної політики в Україні [4];
- окремі напрями молодіжної політики України (сімейна та житлова молодіжна політика, правове регулювання працевлаштування молоді)[2;3;6];
- особливості взаємовідносин влади та молоді в процесі демократизації українського суспільства взаємовідносини [5] та політична соціалізація молоді в умовах трансформації суспільства (порівняльний аналіз міжнародного і українського досвіду) [7];
- тощо.

Недостатнє дослідження кращого досвіду молодіжної політики зарубіжних країн, позбавляє можливості розвитку вітчизняної правової науки у руслі світових тенденцій формування молодіжної політики. Потреба концептуалізації якісно нових підходів до змісту і структури теоретико-правової моделі молодіжної політики України зумовлює необхідність досліджень в сфері теоретично-правових основ законодавчої, управлінської й організаційної складових частин загальнодержавного механізму молодіжної політики в країнах романо-германської правової сім'ї, її основні напрями, особливості, форми та методи.

Дослідження молодіжної політики в країнах романо-германської правової сім'ї, з метою впровадження кращого досвіду для реалізації в Україні, доцільно проводити за такими напрямками:

- дослідження досвіду країн романо-германської правової сім'ї в сфері реалізації молодіжної політики;
- визначення й обґрунтування принципів розбудови молодіжної політики в теорії права;
- аналіз нормативно-правове регулювання молодіжної політики в країнах континентального права та діяльності системи державних органів країн романо-германської правової сім'ї, що забезпечують реалізацію молодіжної політики;

- визначення недоліків та перспектив сучасного стану молодіжної політики України;

- внесення пропозиції, щодо усунення недоліків молодіжної політики України шляхом вдосконалення українського законодавства в даній сфері, пропозицій покращення роботи системи органів, що забезпечують реалізацію молодіжної політики;

- розроблення авторської теоретично-правової моделі молодіжної політики України на основі досвіду країн романо-германської правової сім'ї.

Результати дослідження можуть забезпечуватися методологічною обґрунтованістю вихідних теоретичних засад дослідження, опорою на принципи правових, політологічних, соціологічних концепції, реалізацією комплексної методики дослідження, адекватної його логіці та науковому апарату, системним якісним і кількісним аналізом значного емпіричного матеріалу, а також результатами підтвердження ефективності теоретичної моделі на практиці.

Література:

1. Бородін Є. І. Історія формування державної молодіжної політики в Україні (1991 – 2004 рр.): Монографія. – Д.: Герда, 2006. – 472 с.

2. Ничипоренко С.В. Демографічний аспект сімейної політики в Україні: демографія та соціальна економіка. // Науково-економічний та суспільно-політичний журнал [електронний ресурс] // адреса доступу до ресурсу: <http://www.idss.org.ua/magazine3.pdf>

3. Омельчук В. О. Формування державної молодіжної житлової політики в Україні: дис... канд. наук з держ. управління: 25.00.01 / Національна академія держ. управління при Президентіві України. - К., 2004.

4. Перепелиця М. П. Державна молодіжна політика в Україні (регіональний аспект): Дис... канд. політ. наук: 23.00.02 / Державний комітет молодіжної політики, спорту і туризму України. - К., 2001. - 202арк.

5. Старинець О.Г. Влада і молодь: особливості взаємовідносин в процесі демократизації українського суспільства.- Автореф. дис... канд. політ. наук: 23.00.02 / О.Г. Старинець; НАН України. Ін-т політ. і етнонац. дослідж. — К., 2004. — 19 с.

6. Щотова Ю. М.. Правове регулювання працевлаштування молоді в Україні: дис... канд. юрид. наук: 12.00.05 / Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого. — Х., 2006.

7. Юрій Н. М. Політична соціалізація молоді в умовах трансформації суспільства: порівняльний аналіз міжнародного і українського досвіду: Автореф. дис. ... канд. політ. наук. — Одеса, 2002. — 16 с.